

Bismillahirrahmanirrahim

Son Dönemdeki Gelişmeler Sebebiyle Hz. Muhammed'in Şahsiyeti Üzerine Birkaç Not

1) Başta Kur'an'ın ondan fazla ayetiyle, İncil'in yüzden fazla ayeti, bize bildiriyorlar ki; din, varlığın logosu (mantığı, aklı, ruhu) dur. Varlık onunla ayakta duruyor ve onunla düzene giriyor. Fakat evrensel diyalektik gereği olarak bu ruh ve akılda çift kanatlılık oluşuyor. Zaman ve zemine göre bazen bir kanadı tercih edilir. Genelde ise iki kanat beraber götürülür çünkü asıl olan diyalektik ve onun birliğidir.

Mesela; Musa, maddeyi, devleti, hukuku temsil ederken; Harun, velayeti, tasavvufu, maneviyatı temsil etmiş ki bütün Yahudi tarikatları Musa'ya değil de Harun'a dayanır. Ve Kur'an'da Firavun'a karşı mucizeleri gösteren Musa iken, Tevrat'ta mucizeleri gösteren Harun'dur. Çünkü İslam'da madde-mana birliği oluşmuş, Musa adeta Harun olmuş. Yahudilikte ise bu ikisi ayrı kaldığından keramet ve mucizeleri Harun göstermiştir. Tıpkı İslam fakihleri değil de, mutasavvıfları kerametler gösterdiği gibi. Bu bir çelişki değildir, gerçeğin yansıtılmasıdır.

Ve mesela; Muhammed, Muhammed olarak Ahmediyeti ile beraber maddeyi, devleti, hukuku, şeriatı ayakta tutarken; Ali ve diğer bir grup manevi sahabelerin kolektif kişiliği maneviyatı, tasavvufu, zühd ve takvayı icra etmişler. Ki İslam'da bütün tarikatların Hz. Ali'ye dayanması ve Alevilerin onu yüceltmesi boşuna değildir. Hz. Muhammed (a.s.m) buyurmuş ki: Harun'un Musa'ya nispeti neyse, sen ey Ali bana olan nispetin odur.

2) İşte din deyince bu bütünlük ve diyalektik yapı genellikle hatıra gelmez. Ya saf hukuk ve şeriat veya saf tasavvuf ve maneviyat akla gelir. Saf maneviyat ise tasavvufun gerçek lideri olan Hz. İsa'nın şahsiyetidir. Yani zor zamanlarda, kritik dönemlerde, hukukun icra edilemediği zamanlarda İsa gibi yaşayacaksınız. Ki o ruh ve manevi logos o katotik, karışık ve cansız topluma bir can olsun ve o toplum yeniden dirilsin.

Bu manada Müslüman tarikatların hepsi Müslüman İseviler sayılırlar. Çünkü dünyayı, siyaseti, maddeyi, toplumda hukuku icra etmeyi bırakmışlar; ruhani terbiye ve canlandırma ile uğraşmışlar. Bediüzzaman'a göre deccal fitnesi ancak böyle bir ruhani kuvvetle durdurulabilir. Ki kendisi son 38 senesini böyle geçirdi ve böyle yaşadı. Ve mesela; Mevlana, bütün Moğol istilasını bu maneviyat ve ruh ile tersine çevirdi. O vahşi Moğolları on sene gibi kısa bir zamanda Müslüman etti ve yıkılan bütün Selçuklu eserlerini onların eliyle daha güzel bir şekilde imar etti. Bu bilgi tarih kitaplarında yazılıdır ve Amerikalılar belgeselini çekip yayınladılar.

Abdulkadir Geylani ise, Abbasi döneminin bütün yıkıntılarını absorbe edip, İslam'ı yeniden diriltti, dağa, taşla bile ruh oldu. Şah-ı Nakşibend her yönüyle çoraklaşmış olan Orta Asya'yı yeni medeniyetlere gebe bırakacak şekilde ihya etti. 10'a yakın imparator-

luğun kurulmasına altyapı oldu. İmam-ı Rabbani, Hindistan'ı mutlak anarşizmden kurtardı.

3) Evet, tarikatlar sadece birer ruh idiler. Osmanlı'nın kuruluşunda başta Bektaşilik bir ruh olarak zamk görevini görmüştür. Sonra bu Bektaşiler dejenere olunca Mevlana Halid devreye girdi. Fakat Mevlana Halid tasavvuf ile ilmi, manevi yapılanmayla maddi organizasyonu beraber götürünce ona Zülcenahayn (çift kanatlı) denildi. Hatta Osmanlı hükümeti onun bu yapısından korktu, onu Şam'a sürgün etti.

Fakat sonra, onun bu ikili boyutlu yapısı Kafkas cephesinde Rusların istilasına karşı büyük işe yaradı. 50 milyon müridi savaşa katıldı. İşte bu sinerji kutsal olmayan hiçbir harekette bulunamaz.

Hulasa tasavvuf dinin tümü değil.¹Fakat tasavvuf ve maneviyat zor günün ilacıdır. Ki Hz. İsa 2000 sene önce böyle zor ve fırtınalı bir dönemde bir ruh oldu, Yahudilerin mü-nafıklığını ve şekilciliğini bir miktar sildi ve 300 senelik bir sinerjiyle Roma gibi zalim, materyalist, maddeci bir devleti kilise haline getirdi. Fakat maalesef maneviyat kurumla-şınca kendi ölümlerini hazırlamış olurlar. Onun için Bediüzzaman demiş ki şeriat devleti dahi gelse biz bu görevimizi bırakamayız.

Evet, Hz. İsa zamanında o fırtınalı günlerde savaş, şiddet, hükümet kurmak, şeriatı getirmek mümkün değildi. O (a.s) vahyin bütün boyutlarını temsil ettiği halde (aşağıdaki Meryem Suresi ile ilgili nota bakınız) sadece ruhani yönünü kullandı. Çünkü diğer kapı-lar kapalıydı. Ve başka çare yoktu. Roma'nın materyalizmini ancak o ruh eritebildi.

İşte Hristiyanlar, burada yanılgıya düşüyorlar. Çünkü O (a.s) bütün vahiylerin ismi-dir, kelam sıfatıdır; bu manasıyla zaman üstüdür, canlı vahiydir. Fakat 2000 sene önceki kesitte sadece ruhani boyutunu kullanabildiği için bazı bilim adamları Hristiyanlığa ve İslami tasavvufa evrensel manasıyla din demiyorlar. Çünkü belli bir şeriatları yok. Yani bütün peygamberlere Cebraile vasıtasıyla vahiy gelirken; İsa'nın kendisi ise canlı vahiydir, Ruh tarafından Meryem'e verilmiştir. Ve evrensel manasıyla kâinatın ruhu ve mantığıdır. Onun için ahir zamanda, insanlığın tam bozulduğu dönemde yine onun misyonu gelir, işi kurtarır.(Bakınız, Yuhanna 1/1; Nisa, 171)

Evet, Hristiyanlar onun bu iki şahsiyetini birbirine karıştırıyorlar, onun için çelişkiye giriyorlar, bilim adamlarına karşı mağlup oluyorlar. O (a.s), bir yönüyle bütün vahiyleri temsil ediyor; bu cihetle Allah'ın kelam sıfatıdır, kâinatın mantığı ve ruhudur. Fakat 2000 sene önceki tecellisi, mesajları vermekle beraber eti kanı olarak çarmıha gerildi. Sonra başka renklerde ve dinler şeklinde ve tarikat ekolleri halinde dirildi, insana ruh oldu. Hı-ristiyanlar somutçu davrandıkları için Matta bab 16'da yasak edildiği halde sadece onun etine kemiğine takıldılar, etini kemiğini Tanrı yaptılar ve 1700'lü yıllarda kilise hurafeler bataklığına battı. Buna mukabil bilim adamları, feylesoflar ve mazlum halk kitleleri dine karşı gelip Fransız Büyük İhtilalini kopardılar ve kilisenin iktidarına son verdiler. Sonra

¹ Meryem Suresi, kıssadan hisse olarak bütünüyle bu hakikati tespit etmiştir. Yani Peygamber vahiy alma boyutuyla Meryem kadar saf ve temizdir ve ruh tarafından onun kalbi Kur'an ile hamile kalmıştır. İnsaflı bir papaz bunun farkına varmış: Bizde Meryem neyse Müslümanlarda Muhammed odur, bizde İsa neyse, yani nasıl kâinatın logosu ise Müslümanlarda Kur'an odur, demiştir. Meşhur müsteşrik Alman Rudi Paret bu durumun farkına varmış ve Kur'an'daki bütün kıssalar tarihi malzeme olmaktan ziyade kıssadan hisse olarak Hz. Muhammed'i anlatır diye tespit etmiştir.

Protestanlar bir miktar işi dengelemekle beraber kendilerini Ortaçağ'ın dengesizliklerinden tam kurtaramadılar. İşte bunun sonucu olarak Avrupa'da büyük dinsizlik cereyanları oluştu, bilimin gelişmesiyle beraber tam kuvvet buldular. İşte Papa hazretleri Avrupa'nın bu karanlık yüzünü göreceğine; temeli din, akıl ve diyalektiğe dayalı olan İslamiyet'i eleştireceğine; az da olsa akli varsa dönüp Avrupa'ya yönelmeli ve Avrupa'da yerleşmiş olan bu köklü dinsizlik ve ateizmi gidermeli. Çünkü az da olsa Alman ırkından kaliteli adamlar çıkar.

Papa, İslam dini akla uymuyor, şiddet kullanıyor derken; dini, hayatı kilisenin içinde mahsur kalan ve sosyal hayatta hiçbir aktivitesi olmayan İsa'yı kastediyor olmalı ki haklı bir payı olsun. Hâlbuki İsa evrensel manasıyla; mantıktır ve ruhtur. Ve bütün peygamberlere gelen de bir manada O'dur. Dolayısıyla dinde tekellilik iddia etmek akılsızlıktır. Allah sonsuz olduğu ve ehadiyet tecellileri de sonsuz olduğu için tekellilik iddiası saçma sapan bir milliyetçilikten başka bir şey değildir: Din milliyetçiliği. İşte bu hakikate rağmen ve Kur'an'ın bu konudaki 150 evrensel ayetine rağmen ve İncil'in sonsuz şefkat ve enginliğine rağmen Hristiyanlar dinde tekellilik iddia ediyor. Müslümanlar da onlardan geri kalmıyor. Hatta bazı Hristiyan ve Müslümanlar dahi mezhepte bile tekellilik iddia ediyorlar, kendilerinden başka herkesi kâfir sanıyorlar. Hâlbuki tekellilik dinin evrenselliğine aykırıdır. Ve hiçbir dini dayanağı yoktur.

Evet, İsa kurtuluş bendedir derken evrensel vahyi ve dini kastediyordu. 2000 sene önce çarmıha gerilen etini, kanını kastetmiyordu. Kâfir ile mümin arasındaki en bariz fark; biri somuta bağlanır diğeri ise sonsuzluğa ve soyuta bağlanır. İşte bu durumda Müslümanlar da Hristiyanlar da kâfirlerden daha fazla somutçu olmuşlar. Artık kime ağlayacağımızı bilmiyoruz.

Fakat eğer Papa'nın İslam'dan kastı Vehhabiler ve Yunan felsefesine karşı Müslümanlarca ve Hristiyanlarca geliştirilen Kelam literatürü ise gerçekten Vehhabilerin ve Kelamcılarının din ve Allah anlayışı akla yatkın değildir, Kur'an'a da uymuyor, İncil'e de uymuyor. Papa bir bilim adamıdır bunu belli etmesi lazım.

Çünkü Vehhabiler Allah'ı gökte bir kral gibi düşünüyorlar; Kelamcılar da asıl varlık saydıkları kâinat dışında şekilsiz, sınırlı bir Teo'ya inanıyorlar. Tahmin ediyorum, başta Papa olmak üzere bütün kilise liderlerinin Allah anlayışı böyledir. Ve asıl akıl dışılık onlarda vardır. Kur'an ve İncil ise Allah'ın sonsuz olduğunu ve varlığın ruhu ve bilinci olduğunu ve tenezzül ederek somut yazılım ve isimler olarak kendini bize gösterdiğini söyler ve Ehl-i Sünnet'e göre isim ile müsemma birdir. Büyük bir ihtimalle Papa hazretleri de Kelamcılar gibi düşünen bir teisttir; Allah'ı gökte bilen bir Vehhabi gibidir. Çünkü Vatikan kilisesi İncil'in yorumlanmasına karşıdır. İncil'in binlerce mucizelerinin ve mecazlarının farkında değillerdir. İncil üzere yaptığım tefsir kitabını ona tavsiye ederim. Bunu garipsemeyin çünkü Türkiye'de dini ve Kur'an'ı bilmeyen diyanet reisleri çıktığı gibi Hristiyanlarda da İncil'i tam bilmeyen kardinaler de papa olabiliyor. Böyle bir dönemde, dindarların dinsizlere mağlup olduğu bir zamanda böyle şeyleri ortaya atmak benim bu kanaatimi pekiştiriyor.

4) Bütün dinler tarihinde olduğu gibi; özellikle İslam'da kan dökülmeden fakat çok şiddetli geçen bir savaş söz konusudur: Ehl-i Rey ile Ehl-i Rivayet arasında yani evrensellliği ve akli esas alanlar ile zayıf da olsa rivayetleri esas alanlar arasında... Ehl-i Rey'in başında Ebu Hanife var. Ehl-i Rivayet'in başında da İmam Şafii var. Ehl-i Rey biz

Kur'an'ı, akıllı, ilmi esas alırız. Sahih ise işimize de destek olursa hadisi de alırız, derler. Bunlara mukabil Ehl-i Rivayet her şeye, her olaya bir rivayet bulup onu onunla çözmeye çalışır. Sahih olup olmadığını, yerinde kullanılıp kullanılmadığını incelemeyiz. Ve maalesef Hristiyanlık tarihinin %90'ı da böyle gelmiştir.

İşte bu durumda aslen sahih olmakla beraber İslam'da 2000 mesele, Hristiyanlık'ta 5000 mesele, Yahudilik'te 10.000 mesele var. Eğer biz bunları akıl ve ilim çerçevesinde yorumlarsak hepsi de mucize olurlar ve vahiy oldukları anlaşılır. Hiçbir dinsizin de bahanesi kalmaz... Sakın ümitsiz olmayın bu garip kardeşiniz, bu problemlerin 3000 tanesinin ilmi tevilini ve yorumunu yapıp neşretmiştir. Makalelerim, CD'lerim ve 2000 sayfalık kitaplarım buna şahittir.

İşte buna rağmen Amerika'da Hristiyan kongresi kurulmuş ve Kitab-ı Mukaddes asla yorumlanamaz diye karar almışlardır. Suudi hükümeti de devlet siyaseti olarak hiçbir ayet ve hadisi yorumlatmıyor. Ve böyle bir durumda karşımıza 9000 tane hurafe çıkar. İlahi adalet terazisinde dinsizler haklı çıkar, cennete gider, çünkü mazurdurlar. Ve din-darlar da cehenneme gider. Evet, bütün hukuk sistemlerinde mazeret ciddi bir sebep teşkil ediyor. Bu konuda Ahmet Yüksel Özemer'nin Umran dergisinde masonlarla ilgili yazdığı iki makaleye bakabilirsiniz. İncil'in Matta 25. babı ile kilisenin ilmihallerini veya Kur'an'ın Taha Suresiyle Müslümanların günlük ilmihallerini karşılaştırın, benim haklı olduğuma karar verirsiniz.

5) Hz. Muhammed (a.s.m), hiç kimseyi zorla dine davet etmemiştir ve hiç kimseyi dininden dolayı küçümsememiştir. Bilakis Medine'de Yahudilerle ortak devlet kurdu, onların dinini meşru kabul etti. Ki güç elindeydi. Ve o kadar mütevazıydı ki bir Yahudi'den borç isteyebiliyor ve karşılığında zırhını rehin bırakabiliyordu. Hz. Peygamber'in Yahudilerle savaşı din yüzünden değildi; Yahudilerin onunla devlet kurup sonra inanmışlara karşı Mekke kâfirleriyle iş birliği yapıp askeri hıyanette bulundukları içindi.

İşte Yahudi ve Hristiyanları dost edinmeyin ayeti (bir evvelki ayet olan Maide, 48'e bakılsa) anlaşılır ki sadece bu gibi gruplar içindir. Yoksa tarih boyunca Müslümanların Hristiyan ve Yahudi dostları hep vardı. Papa'nın dediği gibi "dinde zorlama yoktur" ayeti, Muhammed zayıf iken söylenen bir söz değildir, Medeni bir surede inmiştir. Olay onun vefatından iki sene önce olmuştur. Sebebi de bir Müslüman'ın Hristiyan olmasıdır. Sahabeler onu öldürmek isterken Hz. Muhammed: "Dinde zorlama yoktur" dedi, olayı aynen bıraktı. Demek Papa siyaset yapacağına biraz tarih okusa daha iyi olur.

Ve Hz. Muhammed, bazı rivayetlerin abarttığı gibi Yahudilerden 700 kişi değil de elebaşları olarak 20 kişiyi öldürdü. Bu abartmanın sebebi Emeviler'in kendi zulmüne fetva çıkarmak istemeleriydi.

6) Hz. Muhammed'in katıldığı savaşların çoğu, karşı taraftan gelen saldırıları savunmak için gerçekleşmiştir. Mesela Bedir'de müşrikler saldırdı, mesela Uhud'da müşrikler saldırdı, mesela Hendek'te müşrikler ve civar vahşi kabileler saldırdı. O hendek kazıyarak Medine'yi savundu. Ve mesela Tebuk'te 10.000 Müslüman'a karşı 100.000 Romalı saldırdı. Mekke fethinde ise kendisi savaş açtı ve hiç kimsenin burnu bile kanamadı. Şehir barışla teslim alındı. Huneyn savaşında ise Müslümanlar savaş düzenine girmede, gayeleri sadece civar kabileleri İslam devletine katmaktı. Onun için başlangıçta mağlup oldular sonra toparlanıp savaşı kazandılar. Medine dönemindeki kabilelere gön-

derilen özel müfrezeler ise öncelikli olarak davet içindi. Savaşla karşılaşınca onlar da savaşıyordu. Ve Hz. Muhammed onlardan inanmalarını da beklemiyordu sadece teslim olmalarını istiyordu. Çünkü dünyaya yeni bir adalet düzeni gerekliydi, Hristiyanlığın ruhaniyeti bunu tek başına gerçekleştiremiyordu. Roma Hristiyan'dı, fakat aynı zamanda zalimlik yapıyordu. İran yönetimi ise daha da beterdi ve Arabistan üzerinde hak iddia ediyordu, Müslümanlara yaşama hakkı tanımıyordu. Hz. Muhammed sadece iki kere din-darları İslam'a davet etmiştir. Bir keresinde Medine'deki Yahudi alimlerini, çünkü onlar Tevrat'ın mecazi ifadeleri içinden çıkamıyorlardı. Bir keresinde de Necran Hristiyanlarını, çünkü onlar da Vehhabiler gibi Allah'ı gökte biliyorlardı ve İsa'nın etine, kanına tapıyorlardı. Bununla beraber Hz. Muhammed onları serbest bıraktı, İslam devletine destek çıkmak şartıyla onlara emanname verdi ve dinlerinde kalmalarına izin verdi. (Bakınız Hayatu's-Sahabe, 2. cilt.)

7) Hz. Muhammed'in geldiği dönem ve toplum son derece cahiliyet içindeydi. O ise onlara başöğretmen oldu. Yani onlara şefkat etti. Son derece onlarla ilgilendi ve kendi kendilerine ilim öğrenip gelişmeleri için akıl ve ilme dayalı geniş bir yol açtı. Ki sahabelerin köleleri ikinci nesil olarak sahabeden daha âlim oldular ve kendilerine bakabilme seviyesine gelip azat edildiler. Şimdi ki Türkiye'de ise öğretmenler hatip veya vaiz, öğrenciler ise avamdır ki; İslam'da böyle bir sistem caiz değildir. İslam'da kadın-erkek herkese ilim farzdır. Bu peygamberin en büyük buyruğudur. İslam'da ruhbanlık yoktur, haddisinden maksat da budur. Yoksa bazıları kendini sırf ahirete verebilir. Bu dinen caizdir.

İşte bu eğitim hamlesiyle beraber civarda o kadar vahşet ve bedeviyet vardı ki bazıları kılıçtan başka bir şeyden anlamıyordu. Hatta diyebilirim ki İsa'nın sonsuz mesajını, Kur'an'ın bilimsel temellerini işlevsiz bırakan, Ortaçağ'ın bu duygusal yapısıydı. Mesela Ali biz Muhammed gibi yaşamalıyız, derken; Muaviye hayır biz Roma kralları gibi yaşamalıyız, diyordu. Yani aralarındaki kavga şahsi bir kavga değildi, bir yaşam biçimi kavgasıydı. Yoksa Ali şahsi hakkından vazgeçebilirdi. Ebubekir ve Ömer'de vazgeçtiği gibi. Çünkü onlar Muhammed gibi yaşadı.

Bu güce tapma meselesi maalesef bu asrımızda da devam ediyor. Mesela güçlü bir futbolcu 100 tane meşhur bir artistle beraber olabiliyor. Ve kınanmıyor, kıskançlık da olmuyor. Demek istediğim Ortaçağ'ı görmeyen, tatmayan bu sorunları anlamaz ve bilmez. Pekmezi tatmayan onun tadını bilmez. Hz. İsa'nın geldiği toplumda ise, bir yandan âlim fakat şekilci bir Yahudi toplumu vardı, öte yandan zalim de olsa medeni bir Roma devleti vardı. Mahkemeler vardı, polis kuvvetleri vardı, askeri güçler vardı. Dolayısıyla peygamberleri birbirine kıyas etmek ve birbiriyle dövüştürmek büyük bir yanıltır. Çünkü onlar birer ruh ve candır; iklimin şartlarına göre şekil ve biçim alırlar. Özlerinden hiçbir şey kaybetmeden...

8) Hz. Muhammed'in çok evliliği de, onun ruhani bir peygamber olmaktan ziyade, yani Ahmed ve veli olduğu halde; hukuku, devleti, adaleti oturtmak için gelmiş olmasındandır. Onun hanımları, kadınlara ve diğer Müslümanlara dini kültürü aktaran öğrencileriydi. Fakat aynı evde yaşamak için ve dini pratize etmeleri için nikâh kıymaları şarttı. Ben bütün siyer kitaplarına baktım, onun beşer ve vejetatif olarak sevdiği sadece bir buçuk eşi vardı ki onlardan çocukları olmuştu. Hz. Hatice ki daha önce vefat etmişti. Bir de Mısır'dan gelen Mariye ki bu Mariye yüzünden başı epey derde girdi. Ayşe ve Hafsa onu kıskanmaya başladılar, Peygamber'e karşı geldiler, Buna rağmen Peygamber onları affetti ve onları hiç cezalandırmadı. (Tahrim Suresine bakınız.) Hz. Ayşe ile ilgili olan 9 ya-

şında onunla evlenmesi ve onun yatağında vahyin gelmesi ve onun kucağında vefat etmesi, tamamıyla Emeviler'in uydurmasıdır. Bu konuda bizde çok delil var, isteyen müracaat eder. Çünkü Muaviye, Ayşe'yi bu şekilde yücelttikçe (ki Ayşe masumdu) Hz. Ali küçülmüş oluyordu. Arada kâr ve prim elde eden Muaviye oluyordu. Ve saltanatı o şekilde devam ettirdi.

Unutmayalım ki İslam kültürünün yarısı Hz. Muhammed'in hanımları tarafından ümmete aktarılmıştır. Ve dünyevi bir maksat gütmemeleri için ayetlerce de uyarıldılar. Ve Hz. Muhammed kendilerine benim kadınlara ihtiyacım yoktur, dedi. Evlerinizde ilim ve irfanla uğraşın diye onları uyardı. (Bakınız; Ahzap Suresi)

9) İslam âlimlerinin çoğuna göre: İslam'da cihat %90'ı savunma amaçlıdır. %10'u da civar devletlere adaleti yerleştirmek içindir. Terör ise asla caiz değildir. Osmanlı savaşlarının çoğu dünyaya adaleti yerleştirmek içindi. Şimdiki Amerika'nın yaptığı gibi... Bunun delili de şudur: Hz. Muhammed hiçbir dindara dinini değiştiremeyeceği diye mektup göndermemiştir. Sadece siyasilere teslim olun diye mektuplar göndermiştir. Teslim olmak ise dinini değiştirmek demek değildir. Arap kabilelerinin çoğu sadece teslim olmuştu yoksa imana girmemişlerdi. Bu konuda Hucurat Suresi gayet açıktır. Yani Hz. Muhammed di-yordu ki dünya zulüm altında inliyor, ben İsa ile Musa'yı birleştirip dünyaya yeni bir adalet getireceğim, siz ey siyasiler sakın bize engel olmayın. Cizye de dindar insanlardan alınmıyordu. Sadece dinini yaşamayanlardan alınmıyordu. (Bakınız Tevbe Suresi, 28)

İşte bu adaletin bir örneği de İstanbul'un fethidir. Çünkü Ortodoks Rumlar Fatih'in hâkimiyetini, Katoliklerin ve Latinlerin baskılarına tercih ediyordu. İslamiyet'in kısa bir müddette yayılmasının sebebi bu adalet anlayışıdır. Yoksa kılıçla o kadar iş becerilmezdi. Ve mesela Türklerle sadece bir lokal savaş olmuştur. Gerisi kendileri Müslüman olmuşlardır. Kürtlerde de durum öyledir. Sadece Diyarbakır bir miktar direnmiş, diğerleri kendileri teslim olmuştur.

Demek PKK ve Doğu Perinçek yanlış bilgi veriyorlar. Ayrıca Doğu Perinçek, dinin amacı dünyadır, diyor. Kendisi siyasetin içinde büyüdüğünden ve bugünkü siyaset eşittir menfaat olduğundan onun öyle görmesi mazur sayılabilir. Çünkü kendisi hıyanetten başka manevi, ruhani, uhrevi bir değer görmemiştir.

10)Dinin birinci amacı; insanı sonsuz değerlere, ebediyete kilitlemektir, sırtını sonsuz ilahi bir kuvvete dayandırmaktır. İnsanı yetimlik halinden kurtarmaktır. Kafirlerin ise 3-5 günlük karışık dünya hayatından başka sermayeleri yoktur. Bizim bu davamızın milyarlarca yaşamış şahsiyetleri, yazılmış kitapları ve ispat edici bilimsel verileri vardır. Kimse başını kuma sokmasın. Fakat Hz. Peygamberin de buyurduğu ve sosyolojinin de gösterdiği gibi; dil, her 100 senede değişiyor. Onun için bir lider gelir, toplumu ve kültürünü yeniler.

İşte bu vazife tamamıyla gerçekleştirilmediği için dinin metinlerinde değil de anlayışlarında yanlışlar oluşmuştur. İşin içinden çıkılmaz hale gelmiştir. Onun için 300 sene önce Avrupa, kilisenin hurafelerine karşı Fransa aşırı giderek laikliği dinsizlik şeklinde algıladı. Buna mukabil Amerika ve İngiltere dine saygılı kalıp sistemlerini sekülerizm olarak yaşadılar.

Herkes Hz. İsa'yı laik biliyor. Fakat işin gerçeği öyle değil. O (a.s) Matta 12. bapta devlet kutsal olmazsa, dine dayalı olmazsa yürümez diyor. Sonra 22. bapta bakıyor herkes münafıklaşmış, din özünü kaybetmiştir, hurafeler ortalığı kaplamıştır. Bu sefer dönüyor, “ Sezar’ın hakkı Sezar’a, Allah’ın hakkı Allah’a” diyor. Ve daha önce bütün dini kitaplarda devlet reisliği manasına gelen Davutoğlu lakabıyla övünürken; burada, hayır ben artık Davutoğlu değilim, Allah oğluyum, yani saf dinim, maneviyat ve ruhum beni dünyevi işlere karıştırmayın, diyor. Fakat bu geçici bir durumdu, çünkü başka bapta o günkü masonlara “ Siz eninde sonunda dine muhtaç kalacaksınız, iktidarı dine bırakın” diyor.

Evet, insanlık temel kutsal değerlere dönmezse ve işin içine hurafe karışmaması için bilimden ve metodolojiden destek almazsa öyle bir anarşizme ve hayvanlığa düşecek ki hiçbir şeyle idare edilemeyecek.

Bediüzzaman’ın tespitine göre dini bırakan laik devletler ancak rüşvet-i mutlaka ve istibdad-ı mutlak ile idare edilebilecekler. Yani partiler rüşvet dağıtacak, geri kalanını da ordu dipçikle tutacak. Bir gün gelecek bu bile elimize geçmeyebilir, insanlık mutlak hayvanlığa düşebilir.

Bediüzzaman savunmalarında laikliği zamanın şartlarının zorlaması olarak kabul edebileceğini, dinsizlik olarak algılanırsa ölümüne dahi olsa kabul etmeyeceğini ve karşı koyacağını iddia eder. Ve Türkiye bir müddet Fransa gibi yaşadığı için kendisi bu açığı kapamak üzere sadece iman ve ahlak üzerine 6000 sayfa kitap yazar. İnsanlığın hayvanlığa düşmesini önler.

Evet din ve kutsal değerler olmazsa insanlık mutlak vahşete düşer. Çünkü sosyolojik bir kaidedir: İnsanlar hayvan idi, (Bakınız Mesnevi Nuriye) din ve bilim ile Âdem oldular. Eğer bu iki değer giderse yine hayvanlığa düşerler. Bu şekilde sosyal bir kıyamet kopar. Onun için dinler arası, medeniyetler arası diyalog değil de ittifak lazımdır. Çünkü Bediüzzaman diyalogu değil de ittifakı tavsiye ediyor. Çünkü diyalog çoğu zaman siyasi olarak dönüyor, ittifak ise dindarane ve samimi bir iş birliğidir. Papa bunları bilmiyorsa halimiz yamandır demektir.

Son Bir Not: Papa’ya karşı İslam âleminde ilmi cevaplar verileceğine maalesef hep hakaret ve şiddet içeren ifadeler kullanıldı. İlmi cevaplar yine Avrupa’daki Hristiyan dostlarımızdan geldi. Bu bir açıdan üzücü, bir açıdan sevindiricidir. Bu bilgi için Zaman Gazetesinin eylül sayılarına bakabilirsiniz.

Bahaeddin Sağlam

0212 5284868